

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH
TẬP 170

QUỐC THANH BÁCH LỤC

SỐ 1934
(QUYỂN 1 → 4)

HỘI VĂN HÓA GIÁO DỤC
LINH SƠN ĐÀI BẮC XUẤT BẢN

SỐ 1934

LỜI TỰA QUỐC THANH BÁCH LỤC

Sa-môn Quán Đảnh Đời Tùy soạn

Tiên sư từ năm Ất Mùi niên hiệu Thái Kiến năm thứ bảy đời Trần, ban đầu ẩn cư ở Thiên Thai, núi nơi dừng trụ xưa gọi là Phật Lũng. Hỏi thăm tìm hiểu người địa phương nói: Người đi lại vùng núi đó phần nhiều thấy hình dáng Phật, cho nên truyền nhau, từ đó mà thành tên gọi. Đến năm Mậu Tuất, niên hiệu Thái Kiến năm thứ mười, Trần Tuyên Đế ban sắc chỉ gọi là chùa Tu Thiên, Lại bộ thượng thư Mao Hỷ viết bằng triện chuyển giao đặt ở cổng chùa. Đến năm Mậu Ngọ niên hiệu Khai Hoàng năm thứ mười tám đời Tùy, Thái Úy Tấn Vương ở phía dưới núi, vì Tiên sư sáng lập chùa, y cứ vào núi để đặt tên là Thiên Thai. Vua lên ngôi Hoàng đế, vào năm Ất Sửu niên hiệu Đại Nghiệp năm thứ nhất, sắc chỉ cho các danh tăng vùng Giang Châu, Dương Châu rằng: “Trước đây vì Trí Giả sáng lập chùa, tạm thời y cứ theo núi để gọi tên, nay phải đặt tên gọi. Trong kinh luận có phần mục nào tốt đẹp, hãy thuật rõ tất cả lòng dạ của trẫm, trẫm sẽ tự mình chọn lựa kỹ càng”. Chư tăng tâu trình hai tên gọi, một là Thiên Môn, hai là Ngũ Tịnh Cư. Biểu đó chưa tấu trình, mà Tăng sư Trí Tảo khải trình diêm báo về Quốc Thanh. Sắc chỉ rằng: “Đây là diêm báo linh nghiệm của Tiên sư ta, lập tức sử dụng!”. Sắc chỉ chọn lấy tấm biển điện Đại Nha ở cung Giang Đô, diển vào dùng thư hoàng, viết bằng đại triện, phái Kiêm nội sử thông sự xá nhân Lư Chính Lực chuyển giao lắp vào cổng chùa. Tên gọi Quốc Thanh bắt đầu từ đó. Tiên sư khi sinh ra có ánh sáng thân, ngôi kiết già mà diệt độ, chứng ngộ diệu pháp, vượt ra làm thầy Đế vương. Đây đủ thì chữ cung pháp luận tra cứu Trí Quả, Quốc Thanh, Quán Đảnh đều là ba truyện ký vốn có đăng tải. Còn Sa-môn Trí Tịch, biên tập về Tiên Sư sai đón rước

tín mạng, tìm tòi hỏi thăm chưa hoàn bị nhưng vì Trí Tịch là người trách nhiệm, công phu bút mực và trạng thái tinh thần đều bỏ đi, tôi xem bản thảo đó, tiếp tục thay đổi soạn thành thứ lớp phương pháp các kinh hợp lại được một trăm điều, gọi là Quốc Thanh Bách Lục, để chỉ lại cho con cháu sau này, biết đây là do công đức to lớn.

LỜI TỰA QUỐC THANH BÁCH LỤC

Sa-môn Hữu Nghiêm ở Đan Khâu soạn

Rằng việc không có to lớn hay nhỏ bé, chỉ có bổ sung đối với thấy nghe, khiến cho người nhạy cảm thức tỉnh mà hướng tới thiện đạo, thì không thể, bởi vì không ghi chép mà để lại cho các đời sau. Xưa kia, Thiền sư Trí Giả tổ của tôi, vốn là một người của Thánh chúng Linh Sơn, xuất hiện ở thế gian vào đời Trần- Tùy, thay Phật truyền đi bí mật làm tai mắt của trời người, chỉ thẳng tâm người cho hơn sáu mươi châu, có đủ tri kiến Phật thêm vào tu hạnh viên mãn, thì diệu quả không xa. Lại còn ngoài giáo pháp vốn bàn luận do việc khác chứa nhóm lại, Tôn giả Chương An toát yếu lại những gì đáng ghi chép gồm một trăm điều, Quốc Thanh làm mục lục. Trong niên hiệu Thiên Thánh, dựa theo thánh triều sắp xếp vào Đại tạng, đã niêm phong vào hộp kẹp sách bằng vải, cho nên người đời ít khi được thấy. Thiền sư từ khi nhập diệt vào năm Đinh Tỵ, niên hiệu Khai Hoàng thứ mười bảy, đến niên hiệu Thiệu Thánh năm thứ tư là đủ năm trăm năm. Mùa Xuân sang năm, Tứ Minh sắp đặt tôn chỉ đã thất lạc, bắt đầu tìm cách khắc bản ấn hành kết quả, ngay gần hoàng nên pháp- tục nhờ đó được lấy đọc. Vì thế mà biết Thiền sư là người đức hạnh tài giỏi trong Thích bộ, tuy không được nhìn thấy diện mạo, nhưng đọc văn đó cũng thấy được tâm của Thiền Sư. Nhìn thấy tâm tốt hơn nhìn thấy diện mạo. Vâng mạng soạn lời tựa đặt ở đầu.
